

Barevný šál

1. Dej na hrob můj barevný šál,
odpuť mi hřích, já se hrozně bál,
dál chci se prát, i když prohrávám,
ve chvíli té, když zhasínám.

*: A do dlaní dej mi slunce žár,
dej listopad, v něm listů pár.

2. Jak bílý sníh tu vyhlížím,
já měl rád smích, taky dívčí klín,
do vysokých trav chodíval jsem s ní
navečer, když snad každý motýl spí.

3. Dej na hrob můj barevný šál,
odpuť mi hřích, já se hrozně bál,
odcházím rád, nemám dost už sil,
jak psanec dál bych tu věčně žil.

*: A do dlaní dej slunce žár,
a na hrob můj barevný šál.

Blues opuštěného vlaku

1. Když je doba deště, stojím za oknem,
světlo smutně bliká v pokoji,
chci dát sbohem městu na chvíličku jen,
dlouhá zima za nic nestojí.
Zahoukání vlaku, kterej projíždí,
zanechá jen slzy na duši,
v kostkovaným saku podobám se draku,
co si hlavu v kleci rozbuší.

R: Na železný koleje už padá stříbro hvězd
a tma jako v ranci nebyla tvůj ideál,
zas projet stovky stací a vidět spousty měst
a jednou za rok zastavit se tam, kde sis to přál.

2. Tak si představuju dnes jako včera
malý opuštěný nádraží,
sem-tam přešlapuju, sem-tam zvečera,
v ruce lístek a mráz v podpaží.
Zahoukání vlaku, kterej projíždí,
zanechá jen slzy na duši,
že někdy zklamání je jak umírání,
to se přeci říkat nesluší.

R:

Bývalá zem

1. Bývalá zem bývalých králů,
na korouhvích třpytila se naděje,
kdekdo sklízí, aniž něco zaseje,
než nám svatý Václav hlavy umeje.
- R: Pádlujem do hospod a nočních lokálů,
ještě je dobře u moravských cimbálů,
s holkama na klíně topíme ve víně blány našich duší,
pádlujem do ticha, kde stromy šeptají,
kde ústa pohrobků do lesa volají,
a z něj se ozývá tisíc let od piva nářek našich duší,
to se někdo má, to se někdo má.
2. Bývalá zem bývalých králů,
na praporcích koruna je ze zlata,
kdekdo hýří a je samá záplata,
kdekdo hýří a je samá záplata,
než zabuší svatý Václav na vrata.

Čekej, malá Gréto

1. Jak dlouho nám to ještě, hoši, vydrží,
až prázdněj vagón ve stanici nám nezastaví,
myšlenky na burze jednou samy podraží,
směnky dalek zapadnou do pražců a do kolejí.
- R: Jako tenkrát čekej na zápraží, malá Gréto,
jako tenkrát pára zpívá vlakový blues,
jako tenkrát vracíme se k jihu, kde je léto,
a neplač, Gréto, vracíme se dolů k nám,
kde voní starý lípy a tymián.
2. Potkali jsme slunce, jak ve stoce spí,
hloupí lidi, který se mu na výsluní smáli,
měnili svou barvu za každýho počasí,
kabát větru ukradli, pyšně k nebi vykračují.
- R:
3. Tak to táhnem po svejch krajem rybníků,
od souvrati podél trati jako hejna ptáků,
v očích modrý slunce, v patách tisíc patníků,
bílou mlhu před sebou z lokálek a rychlovlaků.
- R: + a neplač, Gréto, vracíme se dolů k nám,
kde voní starý lípy a tymián ...

Dálnice č. 5

1. Časně ráno mrholí na dálnici číslo 5,
já mít křídla sokolí, obletěl bych celej svět,
místo křídel nohy mám, v srdci naději a cíl,
jen si marně vzpomínám, kde jsem s tebou, holka, byl.

R: To nám bylo sedmnáct, jen sedmnáct a půl roku,
život tančil kolem nás a zdál se bez nároků.

2. Svět je pořád velikej jako plná láhev snů
a jsou na něm chodníky, který vedou k domovům,
když se nebe usmívá, to se mi jde mnohem líp,
jen si člověk vzpomíná, jak si přál svět obejít.

R:

3. Časně ráno mrholí na dálnici číslo 5,
já mít křídla sokolí, obletěl bych celej svět,
to nám bylo sedmnáct, jen sedmnáct a půl roku,
[: život tančil kolem nás a zdál se bez nároků ... :]

Dej mi tón

1. Dej mi tón, budu zpívat a hrát píseň zisků a ztrát,
tyhle šlágry mi jdou,
dej mi tón, může falešný být jak omšelý hit,
jako mizerná show.

R: Znáš velký mínus těch nocí a dní,
velký mínus těch dal a má dát,
jak vlastně žít, abych vyčítat nemusel vínu,
že mám je tak rád?

2. Dej mi tón, možná spíš budu spát, s písni, kterou mám rád,
vždycky líp se mi sní,
dej mi tón, teď mám žízeň jak trám, ráno sodu si dám,
a pak sejdu se s ní.

R:

R: Znáš velký mínus těch nocí a dní,
velký mínus těch dal a má dát,
nač vlastně pít a pak vyčítat vínu
svou vinu a falešně hrát,
svou vinu a falešně hrát?

Divokej horskej tymián

1. Dál za vozem spolu šlapem,
někdo rád a někdo zmaten,
kdo se vrací, není sám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplníš džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián

R: Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

3. Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací dolů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

Glory Mississippi

R: Glory mi v uších dlouho zní,
v dálce zvony polední,
zahraj mi mé dixie, ztrácí páru svou
ten, kdo běží každý ráno za duhou.

1. Denně koukám na svět zoufalej,
když se ploužím domů namol a ospalej,
zatímco jsem v kapli zpíval, tančil smutný blues,
doma čeká funebráckej vůz.

R:

2. Poslední své prachy počítám,
zda jít na skleničku, přemítám,
jenomže stará doma sedí a drží v ruce hůl,
až se vrátím pozdě, zbyde ze mě jenom půl.

R:

3. Vysoko je slunce, já nejdu spát,
místo na modlení chodíval jsem hrát,
já chodil poslouchat dixie a tančit smutný blues,
doma čeká funebráckej vůz.

R: Glory mi v uších dlouho zní,
v dálce zvony polední,
zahraj mi mé dixie, ztrácí páru svou
ten, kdo běží skoro každý ráno,
běží skoro každý ráno,
běží každý ráno za duhou, a ještě jednou,
běží každý ráno za duhou.

Ho ho Watanay

1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z perleti,
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdiš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R:

R:

Hodina usmíření

1. Kde pořád sílu brát nekrást a nežebrat
já zchudlej Kolowrat chci trochu přízně
Tam u nebeskejch vrat až budem kralovat
půjde zas o přežití a uhasení žízně.
Jak stáda ovcí my splašený zase nám zvoní.

R: Hodina usmíření nastává
pro všechny odpuštění nastává
čas velkých srdcí nastává
vláda tvých věcí nastává
podání rukou nastává
a cesta stokou nastává.

2. Jsem starej dvěstě let znám ty co střílej nazpaměť
to je náš další slet po smutným flámu.
Není co závidět můj čas několik vět
je Kristus přibitej na falešným trámu.
Jak stáda ovcí my splašený zase nám zvoní.

Já bych se v kočárku vozil

R: Já bych se v kočárku vozil, růžový sny bych měl jen,
já bych se v kočárku vozil, den byla noc a noc den,
já bych se v kočárku vozil, hloupě se na lidi smál,
já bych se v kočárku vozil, jen kdyby někde tu stál.

1. Jsem tu pro potulky,
ležím si a oči zamykám,
ve snu je mi dáno,
dojít pěšky do Nikam.

R:

2. V jedný ruce sklenku,
v druhý pasiáns ti namíchám,
a pak vzhůru letím,
užívat si do Nikam.

R:

3. Bláhový si neříct,
že babí léto už nenachytám,
když mů srdce stůně,
tak se vydám do Nikam.

Jantarová země

1. Do splašenejch koní už zase lovci střílí,
ulicí je ženou dolů k ohradám,
zítra jako vloni, hra je pro ně dohraná,
bujný hlavy skloní někam do trávy.

R: Krá, až si kabát změní,
krá, bílé vrány odletí,
krá, v jantarový zemi
přistanou v jiném století.

2. Zamčený jsou stáje, kat už hřívy stříhá,
lovčí král je v kapli postý korunován,
sníh pomalu taje, těla stromů se probouzí,
v jantarový zemi bude zas co pít.

R:

Já neumírám s modrou planetou

1. ^H ^D ^A
Jednou týdně zavolej mi z nebe,
^D ^A ^H
u srdce mě zebe, bože, lásko,
^D ^A
je mi bídně, jseš tu na obrázku,
^D ^A ^H
loutka na provázku, bože, lásko,
^D ^A
padám z mostu, zasunutý krovky,
^D ^A ^H
kolem lítaj stovky lidí,
^{G#mi} ^{C#mi} ^E
já neumírám s modrou planetou
^H ^D ^A
cizích hostů ve snu, když je bída,
^D ^A ^H
v posteli se střídá a stydí.

2. Zase fronty stojí na odpustky,
máry za propustky, bože, lásko,
já bych ráda, nebejt mýho těla,
taky vyletěla k tobě, lásko,
peněz fůry, šušandy a fámy,
poloprázdný krámy svítí,
já neumírám s modrou planetou,
komu shůry není požehnáno,
chycený je ráno v síti.

3. Jednou týdně zavolej mi z nebe,
u srdce mě zebe, bože, lásko,
je mi bídně, jseš tu na obrázku,
loutka na provázku, bože, lásko,
Teplej vítr pošli ve svý káře,
zas mě studí tváře, bože, lásko,
já neumírám s modrou planetou,
teplej vítr pro ty, co se stydí
za to, že jsou lidi, pošli.

^{G#mi} ^{C#mi} ^E

*: Já neumírám s modrou planetou ...

Já, písnička

1. ^{Dmi} ^C
To já, zrozená z nemocných básníků,
^{Ami} ^{Dmi}
z tichých vět po nocích utkaná,
^C
to já, zrozená, není mi do smíchu,
^{Ami} ^{Dmi}
když mám být pod cenou prodaná.

R: ^F ^C
Kdo vás obléká do šatů svatebních,
^{Dmi} ^A
holky mý ztracený, ztracený,
^{Dmi} ^C
ženich spí na růži, až někam pod kůži
^{Ami} ^{Dmi}
se můj strach do klína schovává.

2. To já, zrozená v hospodách na tácku
raněných ospalých milenců,
to já, zrozená, vyrytá na placku,
směju se po stěnách cizincům.

R:

3. To já, písnička, ležím tu před vámi,
jenom tak, spoutaná tolikrát,
to já, písnička, provdaná za pány,
kteří pro lásku smí o mně hrát.

R:

Jdem zpátky do lesů

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?
- R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
kde není už místa, prej něco se chystá,
z ráje nablýskaných plesů
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.
2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.
- R: Z ráje...
3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.
- R: Z ráje...

Kdo ti zpívá, krásná dámo

1. Kdo tě líbá krásná dámo,
do vlasů ti zanes' vítr stébla trav,
kdo ti chodí každý ráno,
utřít sladký slzy a z duše prach.
2. Pilas' málo krásná dámo,
teď už vím, že je to tvůj dávnej zvyk,
nikde v očích nemáš psáno,
jsi-li ryba ovce lvíce nebo býk.
- R: Na dveře prázdný garsonky,
reju to tvý jméno,
se kterým se na rtech probouzím,
a když soumrak padne na můj záda,
noc je jako čokoláda,
ty miluješ a já klidně spím.
3. Kdo ti kreslí krásná dámo,
na kůži ty vrásky bílým inkoustem,
prstem brnkáš o piáno,
hledáš na můj tváři kde teď zrovna jsem.
4. Já teď ležím krásná dámo,
s tebou sám jenom tak v trávě pod stromem,
jenže není rozestláno,
spletl jsem si jaro zase s podzimem.
- R: Kdo ti zpívá krásná dámo

Kdyby tady byla taková panenka

1. [: Kdyby tady byla taková panenka, která by mě chtěla, :]
[: která by mě chtěla, syna vychovala, přitom pannou byla. :]
2. Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti,
ty by jsi mi musel kolíbku dělati, do dřeva netíti.
3. Kdybych já ti musel kolíbku dělati, do dřeva netíti,
ty bys mi musela košiličku šíti bez jehly a nití.
4. Kdybych já ti měla košiličku šíti bez jehly a nití,
ty by jsi mně musel žebřík udělati až k nebeské výši.
5. Kdybych já ti musel žebřík udělati až k nebeské výši,
lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu
lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu

Kóta 8000

1. Na samý vrchol pohoří a sil,
stoupal jsem tenkrát úctou shrbený,
a horským tichem duši ohlušil,
tím, kterým mluví led a kameny.
2. Snesl jsem dolů všechny kosti svý,
srdce jsem nechal někde nahoře,
mám v sobě smutek řeky divoký,
který se ještě nechce do moře.
- R: Heja heja heja, heja heja heja hej.
heja heja heja, heja heja heja hej.
heja heja heja, heja heja heja hej,
heja heja heja, heja heja hej.
3. A tak se vracím po závěji let,
nemocný touhou ještě jedenkrát,
jak horský orel kroužit naposled,
mám duši starou duši napořád.
4. Tak málo vzduchu, tolik jehel v něm,
rampouchy prstů nelze zadýchat,
do kraje duchů živí vstupujem,
do našich útrob zakousnul se chlad.
- R:
5. Všichni ti mladí, s kterými jsem šel,
mají dech těžký krok za krokem jdou,
a svaly se jim mění na ocel,
jen moje cesty dál už nevedou.
6. Moh' bych se vrátit ještě třicet let,
jak líná řeka plynout do moře,
jenomže lidi dneska naposled,
mám šanci umřít takhle nahoře.
- R:
7. Dotknu se skály čelem tvářemi,
a zavřu oči se vším smířený,
než usnu spánkem, k kterém zdá se mi,
že jsem se změnil v horské kameny.
8. Tak málo vzduchu, tolik jehel v něm,
rampouchy prstů nelze zadýchat,
do kraje duchů živí vstupujem,
do našich útrob zakousnul se chlad.

Kouřovej signál

1. Ještě lesy voní lesní vůní,
Hmi E
řeky mají stále stejný směr,
D A
hlavu občas umej v horský tůni,
A7 Hmi E
polož do trávy rezavej kvěr,
D A
abys věděl, že jsi pořád svůj,
Hmi E A
že máš rád svý starý kamarády,
A7
stálost prověřují naše pády,
Hmi E A
ještě nejsme v nebi, ale tady v údolí.

R: Signál kouřovej, bílý znamení,
Hmi E A
že se neumírá, že se neumírá,
F#mi
signál kouřovej, bílý znamení,
Hmi E A
že se neumírá, že se neumírá.

2. Ještě kůra na stromech je hnědá,
ticho najdeš už jen v hlubinách,
ještě káně do hnízda si sedá,
dravci ukaž záda, a ne strach,
abys věděl, že jsi pořád svůj,
na duši ti vypalujou znaky,
kámoši, co plaší už jen ptáky,
kolíbají se jako bludný vraky do údolí.

R:

3. Ještě jehličí do zadku píchá,
poldové si na tě vyskočí,
ozvaly se ledviny a mícha,
ještě dým tě kouše do očí,
abys věděl, že jsi pořád svůj,
že tě mají holky občas rády,
poznáš lumpy, kteří mají spády
na tvý starý zimní kamarády z údolí.

R:

Krajina

1. Ani nevíš, jak tvé horké pusy bolí,
krajino, krajino,
tváře tvé jsou jedna brázda polí,
krajino, má krajino,
lišák měsíc ten se před nahotou schovává,
a já zůstal s tebou jak strom bez větví,
krajino.

R: Král se projel s družinou a nad tebou krajino,
jak nad holkou nevinnou zůstal stát,
písně deštěm ohraný na kamenný varhany,
zpíváš pozůstalým, co hledají majestát.

2. Slyším lesy, jak se rány seker bojí,
krajino, krajino,
vidím louky, jak si černý kytky strojí,
krajino, má krajino,
možná z nebe pro tebe pošlou velké vůz,
jako zvíře padáš k nohám člověka,
krajino.

R:
Krajino, krajino, smutná neveselá,
kéž mi to pán bůh dá, abys promluvila.

Kytky stále ještě voní

1. Mám blízko do lesů a do strání,
do trávy, kde večer sestra rosa brečí,
na starou boudu slunce zaklepe
a vypráví, proč léto každoročně končí.

2. Zavřu své oči na petlici
a nestojím o žádný fráze, hloupý řeči,
koukám, děti trhají kytici
do sklenice, za které jsi včera pil sám.

R: Kytky stále ještě voní, bílé mraky - stáda koní
brodí se modrou oblohou,
zavři oči na petlici, holka zapálí ti svíci
a cigaretu fajnovou.

3. Když mozek v mojí hlavě rezaví,
tak udělám z okna dveře, utíkám ven,
ve chvíli se tahle nemoc zastaví
a nastaví mi svoji nohu za týden.

4. Mám blízko do kopců a do nebe,
tam nezebe, tam večer sestra rosa brečí,
když slunce na mou hlavu zabuší,
tak netuší, že nerad býváš v létě sám.

R:

Má lady je víno

1. Má lady je víno, má lady to zná,
jak víno mi říká: jsem tvá, jsem paní tvá.

R: Má lady, teď nám nalévej to víno, co má
tvou příchuť a vášeň a rty nám dá.

2. Ta chvilka je dlouhá, to má paní ví,
než přijde ta touha, pít dál nám napoví.

R:

3. Kdo ví, kolik vášní paní moje má,
po vínu je zvláštní, no ne, to se mi zdá.

R:

4. Nejhezčí je chvíle, když nám dochází
mé vínečko bílé, pojd' spát tam do mlází.

R:

R: Má lady, teď nám ustýlej, má lady chci pít,
tvou příchuť a vášeň a rty chci mít.

Má panenka

1. Má panenka cos dělala, že jsi se tak urousala,
má panenka cos dělala, že jsi se tak urousala,
trávu žala můj holečku, trávu žala.

Však já jsem ji taky žal, přece jsem se nezrousal,
rosa byla můj holečku, rosa byla.

2. Má panenka co jsi jedla, že jsi mě tak prudce zbledla,
má panenka co jsi jedla, že jsi mě tak prudce zbledla,
drobný ryby můj holečku, drobný ryby.
Však já jsem je taky jed', přece jsem ti tak nezbled',
hořký byly můj holečku, hořký byly.

3. Má panenka co jsi pila, že jsi krásy své pozbyla,
má panenka co jsi pila, že jsi krásy své pozbyla,
z louže vodu můj holečku, z louže vodu.
Však já jsem jí taky pil, přece jsem jí nepozbyl,
kalná byla můj holečku, kalná byla.

4. Má panenka co tě bolí, pošleme ti pro doktory,
má panenka co tě bolí, pošleme ti pro doktory,
všechno všudy můj holečku, všechno všudy.
Jak doktoři přijeli, hned příčinu viděli,
zdráva byla, syna měla, kolíbala.

Mys Horn

1. Až ti svíčka v srdci dohoří,
odpluješ mi ve snu na mys Horn,
hlavu schovám na tvém pohoří
a zavolá mě z dálky zvon.
- R: Re se mi stýská doma pod velkou strání,
kradu květinám pel a stírám vrásky na rukou,
že se mi stýská, nejsi pohřichu k mání,
zase obeplovám jak trosečník tvůj mys Horn.
2. Až ti víčka spadnou do noci,
zastaví se na tvém těle čas,
nebude nám dvěma pomoci,
ve vlnách se utopíme zas.
- R:
3. Pak se ráno s někým probudíš
a nebude to právě on,
jako střela z lásky odletíš
ke mně do přístavu na mys Horn.

R:

Na červený listině

1. Je to smutné, co zbylo z nás,
papírové střely na kobercích lásky,
písně, které zněly, spolykaly pásy,
kamarády přestavěly jako dům,
duše z betonu a patent na rozum.
- R: Je to náš svět, po víně mládnem,
je to náš svět, nechcem a stárnem,
je to náš svět, když aspoň tělem vládnem,
je to náš svět, a stejně rukou mávnem.
2. Je to smutné, co zbylo z nás
na červený listině hned vedle ptáků,
po zvrácený hostině svět bez tuláků,
někde hodně dole naše příjmení,
to je pro člověka špatný znamení.
- R:
3. Je to smutné, co zbylo z nás,
kam se to schováváš dnes, človíčku - blázne,
když Pravda nabídla paní Lži rámě,
na který dálnici zůstal jsi stát
a která holka dnes bude tě hřát.

R:

Na rozloučenou

- D F#mi Hmi**
1. Kolikrát jsem to už vzdal,
F#mi7 H
kolikrát na hanbu šel,
Hmi6 Gmaj7 D A
do pekla však nepřišel.
2. Kolikrát z pravdy jsem zběh',
kolika lžím vrátil zrak,
kolikrát ujel mi vlak.

D7 Emi7 A D Hmi
R: Na časy blýská se a my stále dál
Emi A Dmaj7
táhnu ten dřevěnej prám,
D7 Emi7 A D Hmi
a komu stýská se, dlouho na kraji stál,
Emi A G(D) D(-)
sedne si ke stolu k nám.

3. Kolikrát pomoh' mi strach,
kolikrát zradil mě sen,
našel mě zas bílej den.
4. Kolika hvězd já se ptal,
kolikrát vlastně jsem žil,
kolikrát nepochopil, že:

R:

R: Na na na ...

R: Na na na ...

Náhradní víkend

- D Ami6 D**
1. Zase patníky vyskakují ze svých děr,
Ami D Ami6 D C
jsem černej pasažér na nákladáku,
D Ami6 D
náhradní víkend mám a neurčítej cíl,
Ami D C D
všechno jsem utratil a podobám se vám.

D D7 Emi
R: V kapse mi šustí papírový blues,
G A7 D
a to nic není pro údolí tvojí blůzy,
D7 Emi
pro tělo křehký, co chtělo rovnou chůzí
G A7 D
dojít bez ohnutí na konečnou.

2. Dám si láhev desítky vychlazenou deštěm,
mně chutná nad ránem i slunce s oblohou,
cikády křičí, to zas bude horkej den,
která z vás mi schová moji hlavu ubohou.

R:

3. V neděli se vracím navečer, je konec svátku,
přines' jsem ti v kabátu vítr a smích,
chtěl bych jen trochu lásky a něco bez úplatku,
ty děláš, jako že spíš a máš zimu na dlaních.

R:

4.=1.

Nechte mi blues

1. Až mě zatípnou jak cigaretu,
a tiše dohořím v popelníku,
to až mě přehodí přes palubu,
řeknu jen díky vám, bylo to fajn.
2. Jednou dokončím svý představení,
který mě učili mí představení,
až zakopáme tyhlety písně,
řeknu jen díky vám, bylo to fajn.
- R: Nechte mi blues v těle zpívat,
ať mi tam vyorá,
všechny lásky, všechny touhy,
které ještě zbývají nám.
3. Až se probudím v deštivým ránu,
sbalím na ulici holku známou,
snad právě u rumu přijdem zas k rozumu,
a řejnem díky vám, bylo to fajn.
4. Až mě zatípnou do popelníku,
jako dým odpluju k poledníku,
až se mnou posypou v zimě chodník,
po mně se projdete, v duchu si řeknete,
byli jsme fajn.

Nelituj

G Ami G C G Ami G

1. Kdo se chudej narodil, tak mohlo to bejt horší, nelituj,
pár důchodek prochodil a nejmíň tucet projdem, nelituj,
žlutej anděl přistaví nám vůz,
ten den zbyde v ulicích tichý blues,
vydáme se hledat slunce bez peněz a darů, nelituj.
- R: Nejsme přeci žádná lůza, co na vlastní kůži růži má vyšitou,
z obehnaných slov a díků ke hmatníku ruku přibitou,
nastavíme dešti tváře, ať se stoky vrásek nasytí, nasytí,
to se ale bláznům stává, když se jim zdá sen o přežití.
2. Komu dál voní pot z koní, nikdy nebyl v sedle, nelituj,
zdá se mu to, co nám vloni: svět se trochu zmenšil, nelituj,
místa, která zbyla někde v nás,
bez pořadníků jsou a budou zas,
volná hnízda divnejch ptáků, co se slétaj', když ztratí svůj hlas.
- R:
3. Kdo máš na svém kontě jenom šťastný konce svých cest, nelituj,
třeba potkáš to svý slunce ...

Nezacházej, slunce

1. **G** **Ami**
Nezacházej, slunce, nezacházej ještě,
D **C** **D**
já mám potěšení na dalekej cestě,
G **Hmi** **Emi** **G** **Ami** **D** **G**
já mám potěšení na dalekej cestě.
2. Já má potěšení mezi hory-doly,
[: žádněj neuvěří, co je mezi námi. :]
3. Mezi náma dvouma láska nejstálejší,
[: a ta musí trvat do smrti nejdelší. :]
4. Trvej, lásko, trvej, nepřestávaj trvat,
[: až budou skřivánci o půlnoci zpívat. :]
5. Skřivánci zpívali, můj milej nepřišel,
[: on se na mě hněvá, nebo za jinou šel. :]

Nikdo se nesmál

1. **E** **F#mi** **E**
U dveří mi zazvonil svět,
A **H** **E**
já vypad' z plínek rovnou do ráje,
F#mi **G#mi**
v ráji hrál se špatný kabaret
A **F#mi** **A** **E** **A**
dávali smích, dávali smích, nikdo se nesmál.
2. Hlavou mi vrtá zvědavej červotoč,
když hladím tvoje tělo ocejchovaný,
a pak se směju, a vůbec nevím, proč,
proč kolem nás, proč kolem nás nikdo se nesmál.

- R: **A** **H7** **E**
V hospodě pláče harmonika dětí,
A **H7** **E**
pocestný vítá u pípy klaun,
F#mi **G#mi**
jakkak se máme, jak to s náma letí
A **F#mi** **A** **E**
až ke hvězdám, až ke hvězdám, nikdo se nesmál.

3. Stojím frontu na děravej fáč,
denně slyším smutný řehtání,
morálku těch, co držej' karabáč,
to dobře znám, na koně mý nikdo se nesmál.

4. Po nocích žiju, už nemám ani strach,
i když mi vemou kliku ze dveří,
stejně bych oknem za muzikou plách'
a nikdy víc a nikdo víc by se mi nesmál.

R:

R: Na na na ...

Oprava trati

Žalman/tradicional

E
Helou chlapci stát, jede vlak,
volá předák, že viděl dým
sakra chlapi, hněte tady trochu s tím. **H E**

E
R: Helou chlapci jede vlak,
helou chlapci jede vlak,
helou chlapci jede vlak,
Helenka to je náš nákladák. **H E**

1. Rád bych taky jednou na tý hoře stál,
kde Mojžíš s pánem bohem rozmlouval.

R:

2. Vidíte anděly daleko na poli,
nebeskej vůz tam spravují, kola mu zlámali.

R:

3. Běhá králík, vzduchem lítá sup,
hněte mi s tou kolejí o malej chlup.

R:

4. A teď vám povím o tý holce:
Hezkou holku na ulici včera potkal jsem,
chcete-li mít pěknou smrt, tak ji vezmu sem.

R:

5. Jen o kolejích pořád slyšíme,
nikdo se nezeptá, kdy se najíme.

R:

6. Kdo má tuhle dřinu do smrti rád,
hřbet a starý kosti si může polámat.

Helou chlapci stát, jede vlak,
volá předák, že viděl dým,
sakra chlapi, hněte tady trochu s tím.

P. S.

D Gmaj7 D7
1. Stála u vrátek tichá a smířená,
jen vítr bušil do drátů jak do cimbálku, **E A**
já chtěl nazpátek k ní se vrátit **D Gmaj7 Emi E7**
a věděl, že zas prohrávám dívčí válku, **G E A**
do jedné z komor svého srdce mě na jeden západ zamyká, **Emi G D D7**
proč se mi z údolí a hor tam od ní těžko utíká. **G E Gmaj7 D**

Emi G D
R: Tak se nemrač, lásko, že se ráno s nocí ztrácím,
Emi Gmi D
třeba jednou, lásko, postavím ti velkou máj,
Emi G D
nezapomeň, lásko, že i já se v zimě vracím,
Emi Gmi D
pak nám budou, lásko, pod peřinou srdce tát.

2. Chtěl bych zase jít tou její krajinou,
ochutnat sladkých koláčů spadlých až z nebe,
její slzy pít, když se tak bála,
že bez boje zas prohrává mě vedle sebe,
na dráty vítr smutně hraje, když si mě rosou vyprovází,
proč se mi z údolí a hor tam od ní těžko odchází.

R:

Padlý anděl

Žalman / Kris Kristofferson

1. Jdu svítáním a můj spánek prohrál souboj s trápením
a jarní déšť začal kreslit do mé tváře znamení
máš křídla už zmáčená, rád vzlétnout bys chtěl, ó,
z lásky anděl padlý brečí tu sám do kamení.

2. Jdu svítáním, zdá se mi, že sny ulétly podél cest,
že čím dál víc přátel umírá jak stromy, co maj' kvést,
vidím křídla jen zmáčená, rád vzlétnout bys chtěl, ó,
z lásky anděl padlý do kaluží tu roní déšť.

R: Polámaná křídla bílá, domov racků toulavých
je dávnej úděl závětí,
přilétli až z Atlantidy, křičí na všech nárožích,
ke sluncím vzlétnou vzápětí.

3. Jdu svítáním, jenom v dálce svítí známé souhvězdí,
na zápraží čeká bílej vůz a dívka v podloubí
a najednou křídla má zmáčená, chtěla by jen létat a žít, ó,
z lásky padlý anděl brečí, na tváři smích nevyhlodí.

*: A tak jako on křídla má zmáčená, chtěla by jen létat a žít, ó,
z lásky anděl padlý na dívkách už neloudí lásku,
z lásky anděl padlý pohladit chtěl jenom
polámaná křídla bílá ...

Píseň malých pěšáků

1. Je nás víc než loni,
obyčejnejch pěšáků,
chodíme hledat víru svou,
v dlažbě ukrytou, jsme děti ulice.

2. Ráno bývají smutný nádraží,
lásky odjížděj' se vdát,
na peróně stojí schoulený,
s dálkou snoubený pěšáci silnice...

R: Má svou jistou píseň,
s košilí kdo spí drátěnou,
ó, lidé, tiše půjdem
do starý vrby zvolat: hallo, jdem dál, hallo.

3. Jednou zuje pěšák boty svý
na šachovnici světa rád,
vykouří doutník, lehne si
do stoky pod širák a bude snít.

4. O malých dětech na nádraží,
co hledají mámy a duši svou,
ptáci pod křídly je ukryjou
a pak v objetí s nimi odletí.

R:

3. Půlnoční vítr už vyhrává
píseň malých pěšáků,
ulicí smutkem dlážděnou,
tichou dálnicí, tichou dálnicí půjdem dál...

Píseň o tom že zas bude líp

F#mi
R: Doufám, že zas bude líp,
A F#mi E D C#7
prázdný ka - pse zpívám,
F#mi
doufám, že zas budu mít,
A C#mi
na korále a na velkéj flám,
D F#mi
na Tři krále, až pojedu k vám.

Rád tě vídám ve stínu trávy,
Hmi C#mi F#mi
jak si ležíš, jak ti chutná jarní déšť,
F#7 D
jaké se mnou máš asi plány,
C#mi D C#7
když po milování vítr odliv má.

R: Doufám...

Čí bič holka tě popohání,
za obzorem čeká tulák Malej vůz,
jak uslyším v mém těle tání,
ledy praskaj v žilách smutky odnesou.

R: Doufám...

Rád tě vídám ve stínu trávy,
tělo tvý mi voní jako planej kmín,
jaké se mnou máš asi plány,
když mi zapínáš řetízky na botách.

R: Doufám...

Píseň pro čaroděje

Emi
1. Tvá kytara dohrála a nás polechtal mráz,
Ami
možná že i strach nám bloudil po zádech,
D7 G E
do stanice snů a zdání,
možná, žes byl opilej, z mých očí stavěl hráz,
Ami
proti moři bezpráví uprostřed skal,
D7 G Emi
lidských údělů a přání.

C
R: Málo nás,
Ami
vrať se smutný čaroději mezi nás,
D G Gmi7 Cmaj7
z toulek po hvězdách a lánů větrných,
C
málo nás,
Ami
vrať se smutný čaroději zpátky zas,
D G Emi
láme se obilí ve stráních.

2. Koleje mých vrásek večer smejvá slanej déšť,
semafor tvých řas je ráno vysouší,
končí jedna z her na lásku,
Morana tě odváží a ty se necháš vézt,
jedna píseň po tobě mi zůstává,
je jak utkaná z provázků.
Tvá kytara dohrála, já ve tvým náručí byla prázdněj dům,
kde nikdo neklepá,
na rozbitá skla bez ráků.

R:

3. Tvá kytara dohrála, já ve tvým náručí byla prázdněj dům,
kde nikdo neklepá,
na rozbitá skla bez ráků.

Po noci přijde den

D
Ať je všední den či neděle,
Gmaj7
nevstávám časně z postele,
F#mi
když vím, že ke mně nesměle,
A7 G
po noci přijde noc,
D
dlouhá.

Jsem jak to jarní počasí,
déšť i slunce koupací,
když ke mně jako domácí,
po noci přijde noc,
dlouhá.

G A D
R: V popelníku popel z cigaret,
G A F#mi
ráno kašlu na podivnej svět,
F#7 Hmi
a když vstanu, tak jen od karet,
Emi E7 A
chodím jak chodící lazaret.

Ať je všední den, či neděle,
nevzdávám se tý naděje,
tma se světlem se poměje,
po noci přijde den,
dlouhý.

Přijela jsem v cadillacu

- G Ami D**
1. Přijela jsem v cadillacu
Emi C Hmi
s mlhou v očích probdělých rán
Ami G
a s povzdechem ranních vlaků,
Hmi C G
řekla: můj cit je vyprodán.
2. Já z vesnice stál jsem jak sloup,
já z vesnice a od koní,
a toužil moc ji obejmout,
než desátá nám zazvoní.
- G Ami D**
R: Nad krajinou čertovskej smích,
Emi C Hmi
nad krajinou se spoustou rýh,
Ami G
vychází den pokojem mým,
Ami C G
ujíždíte na plný plyn.
3. Ten den byl náš nedělní čas,
voňavej vzduch trav na mezích,
seno v lukách a drobnej špás
jistě by stál i za ten hřích.
4. S vámi, slečno z cadillacu
s mlhou v očích probdělých dní,
však s povzdechem ranních vlaků,
odjedete, až zevšedním.
- R:
5.=1.

Rána v trávě

R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

1. Poznal Moravěnkou krásnou
a vínečko ze zlata,
v Čechách slávu muzikantů
umazanou od bláta.

R:
2. Toužil najít studánečku
a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku,
musíš světem chodívat.
3. Studánečka promluvila:
to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla,
měl ses' jindy narodit.

R: + [: před sebou sta sáhů ... :]

Ráno bylo stejný

Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý.
A tý holce v sáčku řek: Dobrýtro miláčku,
podívej se do dále,
uvidíš dvě smutný koleje - na silnici

R: Ráno bylo stejný, nesváteční,
na tvářích počasí proměnlivý.
Rádio hlásilo, na blatech svítá,
každej byl tak trochu sám, hm...

Ráno bylo stejný, stejný pivo stejný blues,
ospalý a nudný, byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dívali se do dále,
viděli dvě smutný koleje na silnici

R:
Holka zvedej kotvy, nikdo už nás nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít.
Koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky,
budem jak dvě smutný koleje na silnici.

R:

Sej lásku po lidech

1. Pro ty zklamáný, co maj' smutek jen pro sebe,
pro ty vyvolený, co si myslí, že přijdou do nebe,
pro ty hrdiny, co klidně žijou bez titulů,
pro ty chytrý, co stále válčí s blbostí,
pro nás hloupý, co žijem jen tak z radosti,
pro ty šťastný, co se o svý štěstí rozdělí,
pro ty moudrý, co nám dávaj' naději.

R: Sej, sej lásku po lidech,
dokud je ještě v nás, dokud nám stačí dech,
sej, sej lásku po lidech,
možná svět pomine, možná, že taky ne,
možná si budem blíž, o moc blíž.

2. Pro ty holky, co vždy naplno milujou,
pro ty kluky, co si budoucnost jen malujou,
pro ty lháře, co nám lásku slibujou,
pro ty blázny, co si ve folku libujou,
pro ty folkaře, co nemají na vybranou,
pro ty na koních, co nám říkaj': "Život je show!",
pro ty normální, co nikdy nikam nepíšíou.

R:

3. Pro ty dobrý, co maj' dobrotu v náplni,
pro ty ostatní, co mají už postavení,
pro ty schválený, co lidem nejsou chválený,
pro ty neschválený, co držejí se při zemi,
pro ty vzdálený, co pijou whisky a vzpomínaj' v posteli,
pro ty nesmrtelný, co po smrti jsou nevinný,
pro ty smrtelný, kteří píšíou dějiny.

R:

Stráň za tratí

1. Jaro obrací voňavý stránky hledání,
sen se nevrací roky se mění v čekání.
Pro nás kolikrát jsem hrál a kouzlil duhu pro svůj den,
v očích jsem tě hrál a víno míchal se splínem.

R: Stráň za tratí a jedno smutný ráno,
nám nevrátí co není dáno,
s jiným s jinou krademe svůj čas,
míjení a stesk hluboko v nás.

2. Slova kvetou dál, chodíme dál jen v oblacích,
to o co jsem stál v cizích dlaních taje jako sníh.
Spolu každý sám chytáme vítr do dlaní,
osud staví rám pro naše věčný hledání.

R: Stráň za tratí a jedno smutný ráno,
nám nevrátí co není dáno,
s jiným s jinou krademe svůj čas,
míjení a stesk zůstaly v nás.

Sejdeme se v pánu

G
Jak se vám nahoře ze sametu líbí,
C **G**
bývalí kamarádi z dalek nebeských,
Emi7 **A**
stáli jsme pod hvězdami v zimě plný síly,
Ami **Hmi**
po tleskání ještě ruce hřejou,
C **D**
jenom kde vzít kolem hlavy svatozář?

R: **G** **C** **G**
Sejdeme se k ránu, sejdeme se po setmění,
Ami **D**
sejdeme se v pánu, kdo měl život rád,
Ami **G**
a komu se zdává, že se dočká rozednění,
Ami D **Emi D C**
ten si ve snu dává o naději hrát.

Emi **A** **C** **G**
1. Rád bych ti holka z mraků nalil čistého vína do hlavy,
Emi **A** **C** **G**
anděl nám včera v nebi sbalil dva bágly na dvě lidský postavy,
Hmi
nejsem hrdina ani blázen,
Ami
raděj padejme zpátky na zem,
Hmi **C** **D Hmi**
než nám v té výšce udělí páni vyznamenání,
Emi **A** **C** **G**
to bych se radši holka zabil, ještě nechci s tebou z kola ven.

R:

2. To dobré, co jsi v létě prožil, ukládám do košíku pro tebe,
abys pod peřinou v zimě ožil, až povedou tě rájem do nebe,
nejší hrdina ani blázen,
raděj vrať se mi zpátky na zem,
jsem tu bez tebe Dívčí kámen na holé pláni,
k rukám bys mi svoje tělo složil, samé hlouposti mi říkal jen.

Slepí ptáci

A
1. Je to tak dávno a přeci blízko,
E7 **A**
snídal jsem pivo rád a létal nízko,
A
a každé ráno zatáhli sítě,
E7 **A**
na ostrov zapomnění jsi nedolít.

R: **F#mi** **Dmaj7**
Slepí ptáci slepí ptáci,
Hmi7 **C#mi7**
kdo nám podá v letu lék,
Dmaj7 **A** **Hmi7** **E7**
kdo nám zláme slepí ptáci kroužky cínový,
F#mi **Dmaj7**
slepí ptáci slepí ptáci,
Hmi7 **C#mi7**
kdo nám podá v letu pít,
Dmaj7 **F#mi**
kdo nám poví, kam se ztrácí,
Hmi **A**
naše cesty duhový.

2. Je to tak dávno a přeci blízko,
snídal jsi lásku rád a létal nízko,
smutky jsem páčil, na dně se hledal,
skleněné zpovědnice zarosené.

R:

3. Je to tak dávno a přeci blízko,
létal jsem ve snu rád, létal jsem nízko,
až jedno ráno zatáhli sítě,
na ostrov zapomnění jsi nedolít.

Svatá Kateřina

- C** **Gmi**
1. Svatá Kateřina hudecům housle bere,
Emi **G7**
bílý koně žene do strání,
F **C**
pryč z našeho domu, až na samou horu
G7 **C**
písně z duše vyhání.
2. Svatá Kateřina housle zavěsila,
od našeho domu odchází,
abysme nemohli vyndat jiný z truhly,
všechny klíče rozhází.
3. Svatá Kateřino, přines hudecům jaro,
až za pecí budeš se jim zdát,
klekni na tu horu, vyžeň spáče dolů,
aby mohli spolu hrát.

Tak jsme vandrovali

- Ami** **G** **Cmaj7** **E7Ami** **G** **Cmaj7**
1. Tak jsme vandrovali po tom našem kraji,
Fmaj7 **E**
viděli jsme, viděli
C **Fmaj7** **G** **Fmaj7** **Emi7**
čtyři lípy poražený, dvě hospody rozvedený,
Ami **G** **C**
s lidma, co tam chodili,
Fmaj7 **G** **Fmaj7** **Emi7**
naše báby tiše stály, novotám se v koutku smály,
Ami **Emi** **Ami**
potom oči zavřely.
2. Tak jsme vandrovali po tom našem kraji,
slyšeli jsme, slyšeli
zvyky dávno odložený, svatby v autech posvěcený
lidma, co tam zůstali,
místo pláče plno smíchu, a v tom smíchu taky pýchu
velkou jako pondělí.
3. Tak jsme vandrovali po tom našem kraji,
zpívali jsme, zpívali
starý písně pohozený, jak vojáci byly němý,
lidi už je neznali,
jen ty báby tiše stály, zpívaly, tančily s námi
jak o zlatý neděli.

Tulácká ukolébavka

- G** **C** **Ami**
1. Sám do hebký trávy lehnout,
D7 **G**
víc si tulák nemá přát,
C **Ami**
že se vrátí zpátky domů,
D7 **G**
známej sen si nechá zdát.
2. Já vím, ty máš svý sako nadranc,
z dalek vlasy šedivý,
možná rád bys dal svůj kabát
všem, co ti ho závidí.
- 3.=1.
4. Rána často míváš kalný,
vstát, sbalit a zas jít,
noc ti najme měkkej kočár,
můžeš v něm svý touhy snít.
- 5.=1.
6. To znám, poldové dělaj' trable,
kam jdeš, tam tě vyšáhnou,
jednou umřeš, skončíš v nebi,
tam už těžko dosáhnou.
- 7.=1.

Tam na Piccadilly

- G** **C7** **G**
1. U mýho krámku tam na Piccadilly
D7 **G**
čistím boty od špinavejch cest,
C7 **G**
čistím duši toho, kdo se bojí
D7 **G**
vyhnout blátu a nastavit pěst.
- G** **C7** **G** **D7** **G**
R: Ó, tam na Piccadilly, ó, kdo se podívá,
C7 **G** **D7** **G**
ó, tam na Piccadilly, ó, duši svou mi dá.
2. Bud' pozdrav pánbůh, moje malá rajdo,
černou kůži dneska zase máš,
ráno tvá duše potřebuje mejdlo,
noční stíny v umyvadle smaž.
- R:
3. Proč ten děda sbírá starej chleba,
odpadový koše převrací,
trošku peněz vydělat je třeba,
malá penze na to nestačí.
- R:
4. A když prší tam na Piccadilly,
čistím boty od špinavejch cest,
říkám vždycky ráno po neděli,
že je život tvrdej jako pěst.
- R:

Venkovanka

- G**
1. Už do ulic padá déšť a taky na můj dům,
a já řekla nashledanou všem svým přátelům,
C
za zády mám velké město láká stovky aut,
G **D** **G**
možná zítra budou za mnou utíkat.
- R: Já srdce mám dnes plné hvězd a zázraků,
C **G**
zítra ráno budu venkovanka najdu štěstí klid,
D
G
pojd' se mnou k nám - tam, kde mi budeš nejbliž,
C
já ti přichystám,
G **D** **G**
měkké lůžko z trávy - vím, že budeš chtít.
2. Pod čepicí vlasy moknou bosá v kalužích,
tak si šlapu teplou nocí a jsem samej smích,
za zády mám velké město domov před sebou,
možná zítra řekneš půjdu za tebou.
- R:
3. Jen do taktu mých kroků ťuká ten, kdo chce mě vést,
ten můj dobrý přítel, který jmenuje se déšť,
za zády mám velké město láká stovky aut,
možná zítra budeš za mnou utíkat.

Vracím se domů

1. To se ti zdá, že najednou venku svítá,
to na tvá víčka motýl přistává,
to se ti zdá, že najednou léto příští,
vlak neodjíždí a s námi zůstává někde stát.

2. Zapal si sám mi pokaždý v trávě říkáš,
a nepospícháš, když se oblékáš,
a další den nám cesty a naděje krátí,
za touhle tratí sen je vyprodán.

R: Vracím se domů do Hory Zelený,
jak tajný kurýr pospíchám,
do kalhot skáče můj srdce splašený,
pár starých přátel že vůbec nepoznám.

3. Víím, co se má a co se od života žádá,
když ti svá záda holka noc nastaví,
sebrat se, jít a zaklepat u jinejch dveří,
komu čas běží poslední maratón.

Všech vandráků múza

1. Přišla k nám znenadání, hubená až hrůza,
a řekla, že je múza všech vandráků z Čech,
to nebyl hřích po nocích, než po kytaře sáhla,
tak nám chleba kradla a čmárala po zdech.

R: Haleluja, zavírá se brána,
my zpívat chceme do rána,
než napadá sníh,
haleluja, kteroupak si dáme,
než skončíme s ránem
na hřbitově obutých.

2. Na Moravě z demižónu dobré víno pila,
pak mezi námi žila spoustu hezkejch dní,
až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit,
budeš mi, holka, sloužit, a oženil se s ní.

R:

3. Každou noc po milování skládala mu hity
a kašlala na city, na obyčejnej lid,
za pár dní tahle múza, dneska služka Mici
skončila na ulici a pod mostem má byt.

R:

*: Vraťte nám, vraťte nám tu všech vandráků múzu,
má roztrhanou blůzu, hm hm hm ...

Všechny cesty začínají k ránu

1. Stávají ve frontách na pozlátko,
bledé ženy, včera dívky z měst,
a doufají, až splatí všechny splátky,
že koupí jednu z dobřejch cest.
2. Stromům kreslí podzim další vrásky,
milenci šli někam domů spát,
prominentní synáčkové zlobí
a klasikové mohou hrát.
3. Všechny cesty začínají k ránu
po chudé a krátké snídani
a málem věříš na pitomou fámu,
že ti není šestnáct a pár dní.
4. Tak se díváš, pokud možno zpříma,
na hvězdy, které jsou nám vzdálený,
když v limuzínách letí do neznáma,
my v hospodách jsme zavření.
5. Jen tuláci jsou stejný jako kdysi,
brázdí světem jak ty, můj anděli,
a věří, že si najdou tichej domov
někde v posledním údolí, jenže:
- 6.=3.
7. Na na na ...

Za ruku mě vem

1. Za ruku mě vem, řekni, jak se mám,
když se navracíš k ránu po špičkách,
za pár babek jen já prohrál jeden flám,
jeden blbej den v noci do dna splách'.
- R: Často nás napadá, že pravda shůry nepadá,
páni se maj', mají na zemi ráj,
peníze jim naprší, klid nám vlejou do duší,
můžem se smát a na blázny si hrát.
2. Za ruku mě vem, když jinam utíkám,
jako dravá řeka jsem nespoutaná,
já se toulal jen, hledal ztracenej prám,
zbyl jsem ale sám, láska provdaná.
- R:
3. Za ruku mě vem, půjdem třeba do háje
z toho města snů, co nás uspává,
za ruku mě vem, vyjdem spolu ze stáje
a nespoutaná hříva stádu zamává.
- R:

Zvedni pravici s plnou sklenicí

Emi **C7** **G**
1. Všechny hezký holky teď vylezte ze svejch hnízd,
C7
v týhle starý knajpě a to hned,
D **Emi**
musíte se mnou připít,
D **Emi**
musíte se mnou připít.

G **C** **G** **C**
R: Zvedni pravici s plnou sklenicí,
G **C** **G** **C**
pij do dna a pak,
G **C** **G** **Emi**
rázem dostaneš palicí,
D **Emi**
málem tě trefí šlak,
D **Emi**
málem tě trefí šlak.

2. Ten kdo už je namol a klesá v kolenou,
nech to plavat všichni od stolu,
brzy přijdou za tebou,
brzy přijdou za tebou.